

BukoVINKY

Číslo - 4 - 2016/2017

Slovo na úvod

Milí naši čitatelia.
Zima je tu veru zas,
je tu opäť ten krásny čas,
stromček sa už ligoce,
po roku sú Vianoce.

Veľmi sa už tešíme,
že prázdniny si pekne
užijeme.
Najprv štedrá večera,
potom zimná perina.

Lásku, šťastie, zdravie, krásu
želáme všetkým k tomuto času.
Nech sa všetci dobre máte,
na rozprávku si svoj život premieňajte.

Užite si vzácny vianočný čas,
majte radosť zas a zas.
Užite si Vianoce,
tešte sa z nich prevelice.

**Toto všetko- v čase tejto vianočnej parády,
želajú Vám všetkým členovia redakčnej rady.**

Vianočné trhy v Bratislave

Vo štvrtok 8.12 sme boli s triedou na školskom výlete na vianočných trhoch a v múzeu. Na vianočných trhoch bolo super. Boli tam všelijaké stánky s občerstvením ,ručne vyrábanými vecami, ale aj so sladkosťami a perníkmi. Trhy som prešla s mojimi kamarátkami celé aj dvakrát. Na trhoch som si kúpila detský punč, ktorý bol výborný ,ručne vyrobenú sovičku z keramiky, syrové korbáčiky , hranolčeky s kečupom a vianočnú lízanku. Trhy v Bratislave sú krásne a je tam výborná vianočná nálada, na trhoch sa mi veľmi páčilo a dúfam, že tam s triedou pôjdeme aj na ďalší rok.

Pripravila : Natálka , 6.A

O Vianociach

Každý rok koncom roka prichádza k nám obdobie rôznych zvykov a tradícií. Zvlášť v západných kultúrnych kruhoch - ale prakticky na celom svete – v tejto dobe je zvykom vyzdobovanie smrekov, jedlí, rozdávanie darčiekov a vykonávanie určitých náboženských rituálov. Niektoré národy majú špeciálne, len ich charakterizujúce zvyky a tradície na toto obdobie. V jednom ale sú si podobní: každá zo zvyklostí, ktoré sa viažu na Vianoce, majú praveký pôvod, síce nábožensky ladený, ale pochádzajúci a zakladajúci sa na ľudských tradíciách. Väčšina ľudí ani nepozná pôvod svätenia Vianoc a možno by aj boli prekvapení, keby sa o tom niekde dozvedeli. Koľko ľudí asi môže vedieť, že v minulosti boli takí kresťania, ktorí odmietali, ba čo viac, aj zakázali svätenie Vianoc dlhú dobu? Na niektorých z amerických kolónií napr. doslovne aj v zákone zakázali svätenie Vianoc určitú dobu od roku 1659. Samozrejme, to už dnešného človeka ani nezaujíma. Duch Vianoc v tej dobe úplne presiakne náladu ľudí. Zvončeky saní, príprava stromčekov a spomínanie Mikuláša deťom, ktorý prichádza na saniach ťahanými sobmi a rozdáva darčekom „dobrým“ deťom, to všetko je obľúbenou súčasťou tohto obdobia.

Pripravila: Eliška Filipová, členka redakčnej rady

OPITÝ SANTA

Bol raz jeden Santa, čo sa volal Laszlo. Laszlo sa rád bavil a k tomu baveniu patrilo aj pitie. Laszlo ale nepil alkohol. Pil iba vodu a džúsy. Raz, keď v jednom paneláku rozdával darčeky, natrafil na víno. Keďže na obrázku bolo hrozno, tak si myslel, že to je hroznová šťava. Celé víno vypil. Poriadne sa opil. Keď sa ráno obyvatelia toho domu zobudili, tak je div, že im nevypadli oči, lebo ich tak vypúlili, že im vybiehali z očných jamiek.

Zobudili ho a povedali mu, že sa opil. Laszlo im povedal, že videl, ako aj ich pes pije to víno, a preto si myslel, že to bola šťava. Od tej doby si Laszlo vždy poriadne prečítal, čo bolo na fľašiach napísané.

Pripravila: Karin Paďourová, členka redakčnej rady

Vianočná

Vianoce sú krásne.
Nerada píšem básne
Náš strom je síce umelý,
ale deň je veselý.

Kura, svinka, býk aj kapor,
studené okná rýchlo zatvor.
Vonku je veľký chlad
a na okne hrubý ľad.

Darčeky dostávam rada,
nechcem však kabelku Prada.
Ozdobíme spolu celý dom
a ani za svet nepôjdeme von.

**Pripravila: Terezka
Macková, členka
redakčnej rady**

Zázračné vianočné ovocie – mandarínka

Mandarínky ako prvé pestovali v Číne a v Japonsku, z ktorých sa neskôr v 19. storočí dostali aj do Európy. Aktuálne sa jednotlivé odrody pestujú skoro po celom svete (Amerika, Južná Európa, Afrika, Austrália). Mandarínka obsahuje veľké množstvo vitamínu C, ktorý nám zabezpečuje vyššiu odolnosť a podporu imunity. Vitamín C je taktiež antioxidant, ktorý zabezpečuje znižovanie dopadu škodám spôsobenými voľnými radikálmi v našom tele.

Kôra mandarínky obsahuje karotenoidy, pektín a taktiež diterpeny a terpenoidy, ktoré majú veľmi silné protirakovinové účinky.

Vysoký obsah flavonoidov priaznivo pôsobí na srdce, cievy, zníženie krvného tlaku a obličky.

Mandarínka taktiež obsahuje aj: sacharidy, tuk, vlákninu, bielkoviny, draslík, horčík, mangán, meď, sodík, vápnik, zinok, železo, vitamíny A, B, E, C, kyselinu listovú a kyselinu pantoténovú.

- Podporuje obranyschopnosť, chráni bunky pred radikálmi
- Antiseptické a antirakovinové účinky
- Znižuje vysoký cholesterol, prevencia kardiovaskulárnych ochorení
- Podporuje trávenie, pravidelnú stolicu, prečisťuje tráviaci trakt
- Močopudné účinky, odvodňuje a prečisťuje obličky s močovými cestami
- Podporuje tvorbu kostného a kĺbového tkaniva
- Podporuje zdravú pokožku, kvalitné vlasy a nechty
- Podporuje tvorbu červených krviniek, prevencia anémie

Počas Vianoc želáme veľa zdravých chvíľ s týmto malým zázrakom.

Pripravila: Adelka Biloruská, členka redakčnej rady

Vianoce v škole

Vianoce v iných krajinách

Európa

Vianočné sviatky síce prebiehajú v európskych krajinách na prvý pohľad rovnako, zvyky a tradície sa menia s každou krajinou. Oslava Ježišovho narodenia je síce spojená so štedrovečernou večerou, darčekom a stromčekom, no kým u nás nosí darčeky spomínaný Ježiško, v Anglicku Santa Claus, vo Fínsku veľký Ukko a dokonca v Taliansku žena-trojkráľová čarodejnica La Befana. Niektorí hodujú nad rybami, iní si doprajú moriaka, štedrovečerný stôl je však všade plný dobrôt.

Francúzsko

Francúzske Vianoce sa nesú najmä v znamení jedla, veď Francúzi sú ako gurmáni celosvetovo známi. Ich vianočná večera má v niektorých oblastiach až dvanásť chodov a na štedro prestretom stole sa postupne vystriedajú morské dobroty, plnený moriak, zeleninové šaláty a dezerty. Darčeky deťom nosí Père Noel, ktorý ich dáva vo svojom bielom kabáte do čižmičiek zavesených na kozube. Vianoce sú sviatkom celej rodiny, ktorá sa stretáva a užíva si tradície a pokoj sviatkov.

Španielsko

Španielske Vianoce sú vášnivé a živé ako obyvatelia tejto juhoeurópskej krajiny. Okrem živých betlehemov si Španieli užívajú tance a hudbu, a to dokonca aj počas dlhej štedrovečernej hostiny. Na stole nesmie chýbať typický vianočný mandel turón a kvalitné červené víno. Deti si však na darčeky počkajú až do 6.januára, kedy im ich donesú traja králi.

Švédsko

Škriatok Jultomten je vo švédskych rodinách roznášačom darčekom, ktoré ležérne vhodí cez okno do izby všetkých poslušných detí. Vo Švédsku sú Vianoce oslavou svetla, preto v žiadnej domácnosti nechýba trojramenný svietnik. Večera sa skladá z tradičnej varenej tresky, z teplej šunky a varenej hnedej so slaninkou a zapečená s cibuľou. Švédi si potrpia aj na kvalitný dezert v podobe sladkého ryžového nákypu a vianočného nápoja glogg, čiže vareného vína s klinčekmi a inými koreninami.

Rusko

Rusi síce typické Vianoce neoslavujú, ale spájajú ich s oslavou Nového roka. Darčeky nosí bradatý a dobre živený Dedo Mráz, ktorý spolu so Snehulienkou putujú až z ďalekej Sibíri, aby deťom urobili radosť. No európske Vianoce sa udomácňujú aj tu a hlavné mesto Moskva je každoročne vyzdobené tisíckami malých svetielok a vianočnými stromčekmi.

Vietnam

Vianoce sa slávia aj v takej netradičnej krajine ako je ázijský Vietnam. Po francúzskych kolonistoch tu zostali prívrženci katolíckej viery a tí si oslavu vianočných sviatkov nenechávajú ujsť. Tradičná omša aj štedrovečerná večera v podobe kuracej polievky a plnenej morky je v tejto exotickej krajine súčasťou Vianoc.

Mongolsko

V Mongolsku sa oslava Vianoc spája skôr s oslavou Nového roka, no ulice hlavného mesta sa môže pochváliť až gýčovou výzdobou. Prečo je to tak? Mongoli síce klasické vianočné oslavy neuznávajú, no spomínaný Silvester a Nový rok bujaro oslavujú aj dva týždne dopredu. Veľký vplyv má aj západná kultúra a európski prisťahovalci.

Maroko

Tradične moslimská krajina je aj vďaka historickému pozadiu križovatky ciest z Európy, dnes veľmi multikultúrnou a multináboženskou krajinou. Európania žijúci v Maroku i domáci, ktorí majú svoje rodiny v zahraničí, Vianoce oslavujú. Nechýba vianočný stromček, ani vianočná výzdoba a mnohé reštaurácie ponúkajú štedrovečerné menu.

Pripravila: Eliška Lenczová, členka redakčnej rady

Žltá ľalia - spadla do jamy, hore nohami

Stojí, stojí mohyla. Na mohyle zlá chvíľa.

Na mohyle ľalia rastie, dievčatá ju polievajú a chlapci trnie sekajú.

Prišla k nim babička a hovorí: Toto je zakliata Evička. Porozprávam vám príbeh o tom, ako sa to stalo.

Stála tu raz chalúpka a v chalúpke žili Adam a Eva. Veľmi sa milovali a sľúbili si, že ich ani smrť nerozdelí. Jedného dňa Adam poslal Evičku pre drogy do mesta. Keď Evička prišla do chalúpky, našla na zemi veľa krvi a Adama mŕtveho s podrezanými žilami. Adam už nevládal čakať na drogy, preto si podrezal žily. Veru tak, takto sa nemal správať.

Najskôr ho ľutovala a potom ho zakopala pod prah dverí. Ubiehalo hodiny, dni, mesiace a stále naňho spomínala menej. Po roku si naňho vôbec nespomenula. Raz večer prišiel za Evičkou pán a pýtal sa jej na cestu. Na druhý večer za ňou prišiel ten istý pán a spýtal sa jej, či sa dá prejsť cez potok, pretože tam nevidí lavičku. Evička mu pomohla a on jej zato dal svoju vizitku, aby si naňho pamätala. Dni ubiehalo a pán k Evičke chodil čoraz častejšie. Lenže Evička nevedela, že on je hrôzostrašný čert, ktorý je prezlečený za človeka. Jedného dňa ju pán Čert požiadal o ruku. Evička dlho hovorila nie, ale nakoniec povedala áno. Navliekol jej zlatý prsteň a povedal, že príde večer aj so svatmi. Evička čakala a čakala, ale on nikde. No o polnoci sa začala celá chalupa otriasať a prah začal strašne pukať. Spod prahu začal vychádzať mŕtvy Adam. Bol celý od krvi a viseli na ňom kusy hnijúceho mäsa, nemal uši ani oči, nemal nos, ale mal dlhé, špicaté, žlté zuby. Už je po kolená vonku a pýta sa Evičky: „Dodržala si prísahu?“ Už je von po ramená a znova sa pýta: „Dodržala si našu prísahu, dodržala?“ Keď vyjde spod prahu, celý sa klepe a mäso z neho začne opadávať a Evička sa ho pýta: „Prečo sa tak klepeš? Ak ti je zima, tak sa pod' zohriať k ohníčku, alebo počkaj, kým vyjde ranné slnko.“ „Nie. Mne bude teplo len v tvojom náručí“. Objal ju a obidvaja sa prepadli pod zem.

Stojí, stojí mohyla, na mohyle zlá chvíľa. Adam je zakopaný v hrobe a Evička na ňom ako ľalia stále rastie. Stále plače, že ju hlávka pichá a nôžky ju pália. A o polnoci k nej príde jej mladý na vohľady. Príde hore až na mohylu a začne ju páliť cigaretou a sypať na ňu ohorky z cigariet. Evička stále plače a vzlyká, ale nikto jej nemôže pomôcť. Každé zlo si zaslúži trest.

Pripravila: Táňa Danielová, 6.C

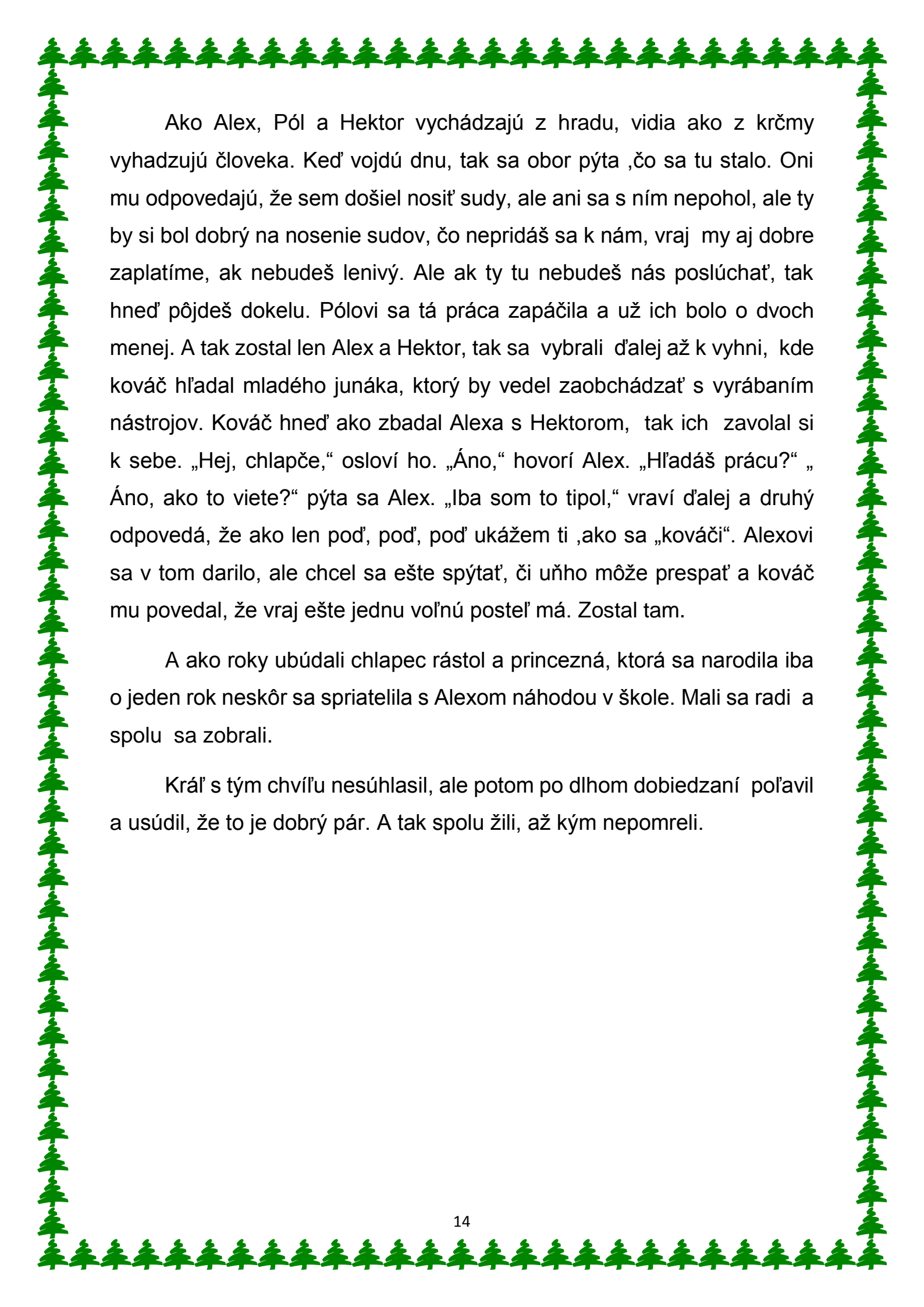
Maximilián Mitterpach: Príbeh O ŠŤASTÍ

Bol raz jeden chlapec, ktorému zomreli obaja rodičia. Ten chlapec sa volal Alexander Potkovánsky. Žil v chudobe a po rodičoch mu zostal len malý pes Hektor. Keďže Alex nemal veľa peňazí, musel ísť do sveta.

A tak ide, ide, ide so svojim psíkom Hektorom do sveta. Ako idú, stretnú malého škriatka Bolíka. Bolík bol sám a bol veľmi smutný. Alex sa s ním dohodol, že či by nešiel s nimi a Bolík prikývol, že pôjde aj on.

A tak idú spolu ďalej, až kým omylom nenarazili na obra Póla. Alex sa mu ospravedlnil a spýtal sa, či sa nepridá k nim hľadať službu. Keďže Pól nemal nič na pláne a bol sám rozhodol sa, že pôjde s nimi. A tak ide Alex, Pól, psík Hektor a Bolík spolu, až kým neprídu do malebného mesta Pohrebice. V Pohrebiciach žilo veľa chuligánov, ktorí všetkých okrádajú a aj ničia mestské okrasy. Alex sa najprv bál, ale potom dostal odvalu a vybrali sa rovno do hradu hľadať si prácu.

Hneď čo vošli do hradu, ich zastavila hradná stráž. A hovoria: „ Nikto nemôže vstúpiť do hradu, až kým sa kráľ nevyzdravie!“ Na to hovorí Bolík, že on by veru ho vedel uzdraviť. V Bolíkovom kráľovstve používali na vyzdravenie chorôb zvláštny elixír, o ktorom nemohol nikto vedieť okrem nich. Ako každý škriatok aj Bolík mal so sebou zásoby elixíru. Kráľovi dal napíť sa a kráľ sa vtom momente uzdravil. Kráľ ho za jeho čin vyhlásil za kráľovského lekára, ale najprv sa ho spýtal, či tých elixírov vie spraviť viac. Bolík povedal, že vie a dokonca pozná elixíry aj na zlomeniny či iné vážnejšie choroby. A už ich bolo o jedného menej.

Ako Alex, Pól a Hektor vychádzajú z hradu, vidia ako z krčmy vyhadzujú človeka. Keď vojdú dnu, tak sa obor pýta ,čo sa tu stalo. Oni mu odpovedajú, že sem došiel nosiť sudy, ale ani sa s ním nepohol, ale ty by si bol dobrý na nosenie sudov, čo nepridáš sa k nám, vraj my aj dobre zaplatíme, ak nebudeš lenivý. Ale ak ty tu nebudeš nás poslúchať, tak hneď pôjdeš dokelu. Pólovi sa tá práca zapáčila a už ich bolo o dvoch menej. A tak zostal len Alex a Hektor, tak sa vybrali ďalej až k vyhni, kde kováč hľadal mladého junáka, ktorý by vedel zaobchádzať s vyrábaním nástrojov. Kováč hneď ako zbadal Alexa s Hektorom, tak ich zavolať si k sebe. „Hej, chlapče,“ osloví ho. „Áno,“ hovorí Alex. „Hľadáš prácu?“ „Áno, ako to viete?“ pýta sa Alex. „Iba som to tipol,“ vraví ďalej a druhý odpovedá, že ako len pod', pod', pod' ukážem ti ,ako sa „kováči“. Alexovi sa v tom darilo, ale chcel sa ešte spýtať, či uňho môže prespať a kováč mu povedal, že vraj ešte jednu voľnú posteľ má. Zostal tam.

A ako roky ubúdali chlapec rástol a princezná, ktorá sa narodila iba o jeden rok neskôr sa spriatelila s Alexom náhodou v škole. Mali sa radi a spolu sa zobrali.

Kráľ s tým chvíľu nesúhlasil, ale potom po dlhom dobiedzaní poľavil a usúdil, že to je dobrý pár. A tak spolu žili, až kým nepomreli.

LEA GLOSÍKOVÁ: O VEVERIČKE DORKE

Bola raz jedna veverička, ktorá sa volala Dorca. Bola pracovitá a rada sa starala o svoje deti.

Chodila do práce, kde zametala pod stromom lístie. Raz keď prišla domov z práce, upiekla deťom orieškový koláč.

Deti sa volali Miško a Janka. Miško hrával orieškobal a Janka rada tancovala. Deti si urobili domáce úlohy a pochutili si na výbornom orieškovom koláči. Potom sa išli hrať a potom spať.

Keď sa ráno zobudili, mama ich odvieďla do školy. Potom stretla kamarátku Mišku a spolu išli na orieškovú kávu. Porozprávali sa a potom išli do práce. Po škole zobrala deti do kina. V kine sa deťom veľmi páčilo.

Po kine išli domov, na ich dome visel zvonec a rozprávky o veveričkách je koniec.

Predstavujeme redakčnú radu

Volám sa Eliška a som členka redakčnej rady /tej najlepšej :P/. Budem sem dávať ankety, rozhovory a plno ďalších vecí.

Mám 11 rokov a chodím do triedy – 6.B . Venujem sa lukostreľbe. Je to úžasný šport, ktorý ma fakt baví. Ďalej mám doma jednu andulku. Mám ju naozaj veľmi rada. Pre iných je najlepší priateľ človeka pes – pre mňa andulka. Mám kamarátku Elišku – nie nemyslím seba ale inú. Tiež mám sestru. Staršiu. Volá sa Miška. Nevieťm čo by som ešte napísala.

Tak to som ja Eliška Filipová.

Domov (popletená básnička)

Domov som raz mala,
ale spomienku naň som sňala.
Dom Radostnej mysle,
mala som veľmi rada.
Dostihla nás karma,
vliezli si tam sysle.
Prest'ahovať sa musela,
celá moja rodina.
Mágovia sme boli,
do polievky sme dali veľa soli.
My sme ju tam dávali,
ale slanú sme ju vôbec nemali.
Aj pes sa nám smeje,
že sme premoknutí,
preto lebo stále leje.

Pripravila: Terezka Macková, členka redakčnej rady

Mikuláš v škole

Barbora Belošicová: Kvetinové kráľovstvo

Kde bolo, tam bolo, bolo raz jedno kráľovstvo. Všade boli kvety. Princezná mala kvetinové šaty, kráľ mal kvetinovú korunu, dokonca boli aj v jedle. Proste, úplne všade!

Síce v tom kráľovstve bolo naozaj veľa nezvyčajných vecí, no mali v kráľovstve zvláštneho domáceho miláčika. Bol to drak. Samozrejme kvetinový. No, viete si predstaviť ako domáceho miláčika draka? Ale tento nechýlil oheň, ale peľ a každé ráno, namiesto kohúta, sa ozýval on, pretože chudák kohút kikiríkal v jeho bruchu.

No, myslíte si, že v tomto kráľovstve môže byť ešte niečo zvláštnejšie okrem draka, ktorý chýlil peľ a kikiríka? Ak áno, tak ste na omyle, pretože ľudia sa tam každý deň klaňajú kvetom.

No ale premýšľali ste už prečo? Prečo sú všade kvety? Ja vám ten príbeh teda porozprávam.

Kedysi dávno malo toto kráľovstvo veľa nepriateľov a stále ich niekto napádal, pretože tam mali zázračný strom, ktorý mal stále rozkvitnutú korunu, ale nikto sa ho nesmel dotknúť. Povrávalo sa, že má zázračnú moc. Ale v období pokoja, čo si mysleli ľudia v kráľovstve kvetín, že už najhoršie majú za sebou, ich prekvapila zlá správa.

Veľkú vojnu im vyhlásilo susedné ohnivé kráľovstvo. Ich kráľovstvo vlastnilo draka, tak ho vyslali, aby zničil strom. Ale zrazu sa zjavila pri strome obrovská žiara a drak sa premenil na kvetinového draka a odvtedy tam ľudia uctievať kvety a na ich erbe je drak a strom.

Viete: Benjamin Franklin

Benjamin Franklin bol americký nakladateľ, novinár, autor, filantrop [to je boháč, ktorý sa delí so svojím bohatstvom s menej bohatšími], abolitionista [človek, ktorý je proti otrokárstvu], úradník, vedec, diplomat, vynálezca a objaviteľ. Narodil sa 17. januára 1706 v americkom meste Boston a zomrel 17. apríla 1790 vo Philadelphii. Napísal veľa kníh: Autobiografia Benjamina Franklina, Poor Richard's Almanack, The way to wealth, Fart Proudly, The works of Benjamin Franklin a mnoho ďalších. Najprv pomáhal chytiť utečených otrokov, potom sa stal abolitionistom. Okolo roku 1748 B. Franklin zistil, že trením vzniká zároveň kladná aj záporná elektrina. V tej dobe vznikla jeho teória elektrického fluida. B. Franklin vyslovil názor, že každé neelektrické teleso obsahuje určité množstvo elektrického fluida. Pri trení sa časť elektrického fluida prenáša z jedného telesa na druhé. Dokonca si púšťal šarkana v búrke. Chcel dokázať, že blesk a iskry majú rovnakú podstatu. V roku 1751 publikoval v Londýne knihu Experiments and Observations on Electricity. Jeho vynálezy mali pomôcť ostatným, preto nikdy nežiadal o patent. Američania si ho uctili tak, že jeho tvár uviedli na stodolárovkách, najväčších peniazoch Ameriky.

Pripravil: Miloško Masár, člen redakčnej rady

Prechádzky slovenskou literatúrou

Štefan Moravčík

Štefan Moravčík je slovenský básnik, prozaista, esejista, prekladateľ a autor.

Narodil sa 22. decembra 1943, teda má 72 rokov. Jeho rodná dedina je Jakubov. Napísal napríklad: Veselé potulky po Slovensku, Veselé potulky po svete, Zlomjazýček, Ako klobúk stratil hlavu, Povesti o slovenských hradoch, Zimkomriavky, Záhorácky raj a veľmi veľa ďalších.

Základnú školu vychodil v rodnej dedine Jakubov, zmaturoval na štvorročnom Gymnáziu v Malackách. Potom študoval na FF UK v Bratislave, odbor filozofa a história. Nezapudnite si prečítať cez Vianoce niektorú z jeho kníh.

Pripravil: Miloško Masár, člen redakčnej rady

Žltá ľalia

„Detektív Remek, želáte si?“

„Mám pre vás prípad, ide o ľaliu, nejde nám ju premiestniť ani zničiť, ani presadiť – skrátka nevieme s ňu pohnúť a vy ste na to ako stvorený.“

„Prepáčte, asi som vám zle rozumel, hovoríte o ľalii?“

„Áno o ľalii.“

„Tak to si nenechám ujsť!“

Takto znel telefonát, ktorý sa odohral v kancelárii detektíva Andreja Remeka v stredu 15:38. A detektív, ktorý je naozaj detektívom, si nenechá ujsť ŽIADNY zaujímavý prípad.

Tak si Remek vzal svoj kufrík (v ktorom má ÚPLNE všetko) a vybral sa k záhadnej ľalii. Tam ho už privítal starosta dediny a ukázal mu kde sa nachádza ľalia. Keď bol detektív informovaný, kde sa ľalia nachádza, pobral sa opačným smerom. A starosta darmo kričí: „Tým smerom to nie je!“

Detektív to už nepočul. Šiel ďalej a keď našiel starú ženu, povedal: „Zdravím vás dobrá žena, a či viete odkedy tam ľalia rastie?“

„Joj, synku, kebych já vedela, povedala by som! Lenže ja neviem. Ale chod tam do tej drevenice, tam býva žena, ktorá pamatá i čo tu bolo este skorej ako som sa ja narodila.“

„Ďakujem Ti dobrá duša, pôjdem ja tam kam mi povieš.“

A tak sa Remek vybral do toho najošarpanejšieho domu aký tam bol. Zaklopal na dvere. Počkal asi minútu. Zaklopal znovu. Tento raz nepočkal ani desať sekúnd a zaklopal znovu, silnejšie. Začal byť netrpezlivý a zvolal:

„Babičko, ste v poriadku? Nutne vás potrebujem!“

Vtom sa otvorili dvere. Detektív vošiel dovnútra a dvere sa za ním zatvorili. Počul ako nejaká starena strašidelne vraví: „Kto si? Odkiaľ si prišiel? Čo odo mňa chceš?“ Remek sa vôbec nevyľakal (bol zvyknutý z predošlých prípadov) a pokojne povedal: „Som detektív Andrej Remek a prišiel som sa vás opýtať či by ste mi nepovedali odkedy tu tá ľalia rastie.“ Vtom sa zažalo svetlo a Andrej uvidel veľmi starú, sympatickú a na svoj vek veľmi peknú starenku. Starenka povedala:

„Ospravedlňujem sa za moje správanie ale starosta povedal, že chcú aby som sa vyst'ahovala a preto sa bojím. Sadnite si. Chcete čaj?“ „Nie ďakujem.“ Starena si odišla urobiť čaj a Andrej mohol aspoň chvíľu rozmýšľať. Prečo by to ten starosta chcel urobiť? Však tá žena je celkom milá. Pýtal sa sám seba. Keď sa starena vrátila spýtal sa jej: „A či starká

viete prečo som sem prišiel?“ „ Áno, viem, o ľalii chceš vedieť. A aj ti poviem:

Tam kde je teraz ľalia, bola kedysi chalupa, a v chalúpke žili manželia Adam a Eva. Mali sa radi a tak si sľúbili, že ich ani smrť nerozdelí, a potvrdili si to svätou prísahou.

Stalo sa však to, s čím ani jeden z nich akosi nepočítal. Jedného dňa Adam Evku náhle opustil a odišiel na druhý svet. Evka sa dlho preňho trápila, no časom aj zabudla a hlavne zabudla na to, čo si odprisahali. A tak keď k nej prišiel muž z mesta, ktorý bol vlastne čert a požiadal ju o ruku, súhlasila. A v tú noc, keď si za ňou mal ženích prísť, prišiel za ňou Adam a opýtal sa jej, či držala prísahu. A potom sa to stalo. Vzal si ju so sebou do hrobu a z Evky sa stala žltá ľalia. Ale tým príbeh nekončí, Adam chodí každú noc o polnoci siať trnie aby Evku pichalo a pod ľaliou je Adamov hrob, ktorý všetku vodu vypije. Takže tak.“

Po minúte ticha sa detektív ozval: „Mám už len dve otázky: Prečo starosta chce aby ste sa vysťahovali? A videli ste už niekedy toho Adama?“

„Adama som videla neraz a pri sejbě vydáva rôzne zvuky. Starosta a ostatní si myslia, že som stará, a že mi... hmmm... šibe. A preto...“

„Chápem, nemusíte mi to vysvetľovať. Nuž mám čo som chcel, tak odchádzam. Dovidenia!“

Detektív šiel hneď k ľalii. Vedel, čo vedieť chcel a tak môže ísť zachrániť Evku. Šiel k ľalii, otvoril kufrík, vytiahol stan a rozložil si ho pred ľaliu. Všade okolo dal kamery (ktoré tiež vytiahol z kufríka), a v stane mal obrazovku, ktorá mu ukazovala všetky kamery. O polnoci prišiel Adam siať trnie a keď bol s prácou hotový, detektív Remek do malého mikrofónu v stane povedal:

„Adam! A nechcel by si svojej žene, ktorú si mal veľmi rád, pomôcť?“

Adam sa zľakol, keďže nevidel nikoho, iba stan, o ktorom si myslel, že to je hra pre deti. Detektív si na obrazovke všimol Adamov prekvapený výraz v tvári a potešil sa, že si Adam jeho kamery nevšimol. Adam po chvíli skríkol:

„Nie! Zradila ma!“

Detektív na to: „Ale mali ste sa radi a prisahali ste si, že vás ani smrť nerozdelí a keby si ju zmenil na človeka a obaja by ste ožili, mali by ste znovu krásny život.“

Adam tušil, že nemá na výber a vedel, že v stane je veľmi múdry človek. Zamyslel sa a po chvíli povedal: „Odpúšťam ti, moja žena.“

Potom sa z ľalie stala Eva usmiala sa na Adama, obaja povedali „Ďakujeme“

A s úsmevom na tvári odleteli do neba. Keď ich už nebolo vidieť, mohyla a aj trnie zmizlo. Remek vypol kamery a v stane zaspal.

Andrej Remek šiel na druhý deň za starostom a povedal mu, že majú po probléme. Starosta sa vyklonil z okna a povedal: „Vy dokážete všetko.“

Pripravila: Katka Gersová, 6.A

Žltá ľalia trošku inak

Dievky išli polievať ľalie. Ale keď polievali, tak burina všetko vypila.

Keď išli chlapci burinu odstraňovať, čo vytrhli, to dorástlo.

Išli za babkou a spýtali sa, či o tom nevie príbeh.

A ona povedala, že nech si sadnú a počúvajú.

Bola chalúpka a v nej býval Adam s Evou, ktorí boli do seba zaľúbení.

Tak zložili prísahu, že ich ani smrť nerozdelí.

Adam jedného dňa povedal nech ide na čistinku

a kým sa Evka vrátila, Adam bol mŕtvy. Dala ho pod prah, aby na neho nezabudla.

Prešiel mesiac, stále na neho myslela.

Prešiel druhý a myslela stále naňho každý deň.

Tretí skoro vôbec.

Prešiel rok a na Adama sa už zabudlo.

Eve niekto zaklopal na dvere a ona otvorila a tam bol nejaký chlap.

Po mesiaci povedal, že nech sa stane jeho ženou a ona prikývla.

Išli do mesta, ale on odišiel a ona išla domov, ale nebola tam rada.

O polnoci vrzli dvere a ona na to: „Milý, pod' ku mne.“

Spod prahu sa ozval Adam, že vraj už idem.

Ona na to: „Pod' ku mne rýchlo.“

Adam hovorí: „Idem, idem spod prahu, držala si prísahu?“

Eva hovorí: „Pod' ku mne, lebo zomriem“.

Adam hovorí: „Už som vonku.“

Eva hovorí: „Ako to vyzeráš?!?!?!?!?!“

Adam hovorí: „Žena moja ako z hrobu, oči, uši a nos mi tam netreba“.

Eva hovorí: „Más škaredé zuby, prečo nimi tak klepeš?“

Adam hovorí: „Lebo mi je zima“.

Eva hovorí: „Choď ku ohňu alebo príď zajtra na slnko a zohreješ sa tam.“

Adam hovorí: „Nie ja chcem na tvoje srdce“.

Eva hovorí: „Nie, bojím, bojím“.

Prišiel Adam, objal ju, zomrela aj ona a stala sa žltou ľaliou.

Pripravil: Oliver Šteiner, člen redakčnej rady

Vianočná básnička

Čas Vianoc mám veľmi rada,
nielen kvôli darčekom –
vôňa Vianoc, atmosféra,
pohne každým kútikom.

Rodina je pohromade,
jedia samé dobroty.
Potom idú na darčeky,
nedočkavé sú deti.

Navštevujem príbuzných,
väčšinou sneh napadne,
staviame si snehuliaka,
dúfame, že nepadne!

Pripravila: Katka Gersová, 6.A

Zima

Zima, zima duje,
snežik poletuje.
Polia, lúky zakryje,
kde je zima, kde len je.

Vločky veľké poletujú,
deti sánky pripravujú.
Šmyk sem, šmyk tam,
dole kopcom sa skotúľam.

Vietor fúka, zima láka,
postavme si snehuliaka.
Snehuliak ty snežný kráľ,
v snežnom záveji by si len stál.

Mrkva jak nos, hrniec nakrivo,
naozaj, pôsobí to mrazivo.
A keď skončí veľká zima,
zbytočná ti je perina.

